

111 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

't Haaim

Viao een trouwe lezeres die onze stuksies regelmaotig opstuurt naer een vroegere Baonhoeker die al tientalle jaere in Australië weunt, kregte we een leuke brief waerin hij in 't kotr z'n herinneringe van z'n jongesjaere af vertelt. 't Is een mengelmoes van Slierechs en Engels, mor goed te begrije. We zelle perbere om 't in ons dialect te schrijve. Hier volgt z'n brief:

'n Klaain verhaoltjie uit 't verre buiteland van een Slierechter in d'n vreemde. 't Is al een hêele tijd geleeje, dat we op de bôt ginge naer Australië. 'k Wist 'r niks van, want m'n moeder had 'r mit ons hêelemael niet over gekletst, mor we voelde wel aan, dat 'r wat gaonde was. Daerom was ik onder de bedstee gekrope, toe ik maarkte dat we weg zouwe gaon. Ze zèl dat toch wel in de gaote gehad hebbe, want ik wier d'r aan m'n haere onderuit gesleept.

Mit 't bussie van Roavesteine zijn we toe naer de bôt in Rotterdam gegaon. Êênmael op de bôt, mosse ze me, zôlang die voor de kant lag, in de kejuut houwe deur de deur op slot te doen. Aanders was ik 'm gesmeerd, trug naer Slierecht. 'k Wou gêên êens naer dat verre Aopeland, waer van die raore dinge mit doedelzake (kangeroes) over de straet spronge. Op de bôt hà 'k 't toch naer m'n zin. D'r was genogt te ete en ik hoefde gêên êens aerepel te schille of de vaet in 't geutstêentjie te doen. Zôdoende zagge ze me nie veul in de hut, want ik was dikkels d'n hort op om van aales op de bôt te bekijke.

Toe we in dat verre land aankwamme, was 't 'r aarg hêêt. 'k Stikte host van de hette, 'k had 't veuls te waarm. M'n tante had daer voor 'n huis gezurgd. 't Was groen gevaarfd en had een echte deurtrekplee. 't Had ok 'n ijkast en d'r lag een grôt stuk gekookte lever in. Een ijskast hà 'k nog nooit van m'n leve gezien en lever hà 'k ok nooit geprove. Die was mit zout d'r over zô verschrikkelijk lekker, dat we niet te verzaodige wazze. 't Gevolg was, dat we nae een pôsie op 'n rijchie voor de plee (deurtrek) stonge.

's Maondas zee m'n moeder: "Ik gaot aan 't waark en jij gao naer school." Mor daer hà 'k hêelemael gêên zin in, omdà 'k ok liever ging waarke. Nae 'n hortie zee ze: "Nou, gao dan toch maor." 'Ik bin toe op 'n kippefokkerij gaon waarke. Elleken dag op 'n afgejakkerde fiets zes kilemeter rije was ok gêên lollechie en ik was ok nie gewend, om links te fietse. Toe ik ievers 'n bocht om mos, ree ik tege 'n ouwe rups? op. Wat ging dien baos te keer, maor 't maakte me niks, ik kon 'm toch nie verstaon en hij mijn waarschiijnlijk ok nie.

't Waarke op die boerderij beviel me uitaaindelijk niet zô aarg. Toe bin ik bij Aodriaon Volker om waark gaon vraege. Ze vrooge ofdà 'k wel is buitenaf gewaarkt had. Ik zee: "Ik kom toch van Slierecht", dat was genogt, want ze zeeje: "kom dan maarge mor". Dat waark was echt naer m'n zin, want d'r wazze nog meer Slierechters waerie lekker plat mee praote kon. Nae een paor jaer was ik kaptaain op de Loevestein. 't Was een aarg goed sleebôtjie mit 'n Waarkspoor-moter d'r in en 'n grôt stuurwiel netas op de ouwe zaailbôte.

Daernae bin ik de grôte vaert opgegaon om meer te verdiene, mor 't was wel hard waarke. 'k Wou dat omdà 'k ondertusse getrouwd was en 't gezin mit 'n jongchie uitgebraaid was. Nae een paor jaer kwamme d'r nog een paor bij. Toe bin ik mor thuis gekomme en heb ik 'n bôtjie gekocht, om haaie en kreefte mee te vange. Daer hè 'k goed mee geboerd. Mit 'n jachie wat ik nou gebouwd hèt, kom ik naer Slierecht.

Hartelijk dank aan deuze briefschrijver, die z'n brief besluit mit: 'n Slierechter in d'n vreemde voor êên en dertig jaer (te lang), vandaer ons opschrift " 't Haaim".